

VERSLAG INSPRAAKAVOND BOMENBELEID DONDERDAG 3 FEBRUARI 2011 OM 19.30 UUR IN HET EDEN HOTEL

Aanwezig namens stadsdeel Amsterdam Centrum:

Jeanine van Pinxteren stadsdeelvoorzitter en wethouder Groen/Openbare ruimte.
Aart Bastmeijer beleidsmedewerker Openbare Ruimte.
Wim van Oirsouw bomendeskundige.
Helen van den Broek notulist.

Aanwezigen:

P.J. Gofferjé (Stichting Groene Reaal), M. Ferweda, T. Neleman, V. Amende (Wijkcentrum Oude Stad), J. Pleijzier, F.C.S. Warendorf, V.M. Alexandrover, B.M. Brouwer, K. Vos, Nelly Duijndam, Tom Böhm, Bruce Cohen, E. Soenarjati, K. Kip, D. Voorn.

Noot bij het verslag: voor de overzichtelijkheid is het verslag niet volledig chronologisch.

OPENING

De voorzitter, stadsdeelvoorzitter en portefeuillehouder Groen Jeanine van Pinxteren heet iedereen welkom bij deze inspraakavond over het bomenbeleid. Zij vindt het jammer dat niet meer mensen zijn gekomen. Vanavond ligt het concept Bomenbeleid voor. Bomen zijn belangrijk in het leven van mensen en ook voor het centrum van Amsterdam. Amsterdam heeft relatief meer bomen dan veel andere steden. Mensen waarderen dit. Het bomenbeleid heeft als doel om de bomen te beschermen, en vooral om ervoor te zorgen dat zij kunnen uitgroeien tot gezonde volwassen bomen. Het stadsdeel is al langer bezig met bomenbeleid; in 2006 is een bomenverordening gemaakt, bij de inspraak in 2007 bleek de behoefte om eerst beleid te maken en de verordening daarop te baseren. Voor de beleidsvorming is een expertmeeting gehouden en de Dienst Ruimtelijke Ordening heeft een concept gemaakt. Dat is aangepast op grond van bomenbeleid van andere stadsdelen. De ideeën die in het bomenbeleid staan, zijn in de bomenverordening in regels vastgelegd. Gemeentebreed is afgesproken dat alle stadsdelen uitgaan van dezelfde Bomenverordening, de standaard verordening laat keuzes toe op een aantal punten. Beleidsmedewerker Aart Bastmeijer zal het voorgenomen bomenbeleid presenteren, daarna is gelegenheid voor het geven van inspraakreacties.

PRESENTATIE CONCEPT BOMENBELEID DOOR AART BASTMEIJER

De heer Bastmeijer behandelt verschillende aspecten van het bomenbeleid.

Voortraject: n.a.v. de inspraak over de Bomenverordening in 2006, is besloten eerst bomenbeleid te maken. Hiervoor is in 2009 een expertmeeting gehouden, vervolgens is bomenbeleid gemaakt, mede op grond van de standaardverordening van de Centrale Stad.

Kader: het bomenbeleid geeft aan hoe we met de bomen omgaan. Het voorliggende beleidsplan komt overeen met wat tegenwoordig bij andere stadsdelen en steden gebruikelijk is. De bomenverordening vertaalt het bomenbeleid in juridische regels. In het overleg van Centrale Stad en stadsdelen is een standaard verordening opgesteld. Dit format laat een aantal keuzes toe, er kan dus onderscheid tussen stadsdelen blijven.

Doel: doel van het bomenbeleid is 1) duidelijk beschrijven en in stand houden van de huidige bomenstructuur en 2) het verbeteren van de kwaliteit van het bomenbestand.

Uitgangspunten daarbij zijn kwaliteit (gezonde bomen die tot volle wasdom komen), kwantiteit (zoveel mogelijk groene bladmassa, grote bomen en waar het kan meer bomen) en diversiteit (variatie in soorten).

Huidige bomenbestand: in de openbare ruimte zijn ruim 8950 bomen. De belangrijkste soorten zijn als volgt verdeeld: 5271 iepen, 894 platanen, 694 lindes, 377 esdoorns, 243 robinia's en 175 berken. Daarnaast zijn er ongeveer 10.000 particuliere bomen in tuinen.

Bedreigingen en hieruit volgende maatregelen: bomen worden bedreigd door auto's, verharding en kabels. Hieruit volgt dat de wortelruimte beperkt is tot het gedeelte tussen kademuur en wegverharding. Willen bomen volledig kunnen uitgroeien dan hebben zij ruimte nodig: de biomassa onder de grond is gelijk aan die boven de grond. Daarom worden bomen op grotere afstand van elkaar geplant. Dit betekent dat er in de toekomst minder bomen zijn, maar wel bomen die de kans hebben om tot volle wasdom te komen. Hierdoor neemt de totale bladmassa toe.

Uitgangspunten bomenstructuur: de hoofdbomenstructuur moet het beeld van de historische binnenstad benadrukken en is als volgt: langs de grachten iepen, langs de Singelgracht platanen, in straten iepen en platanen. In straten en op plekken buiten de hoofdbomenstructuur kunnen andere bomen komen en als er weinig ruimte is: vormboompjes (zoals bv. in Noorderbuurt). Op bijzondere plekken zijn bijzondere bomen mogelijk en in parken is ruimte voor grote bomen en verschillende/afwijkende soorten. Er worden geen bomen gekapt om deze structuur te realiseren: de lindes op de Keizersgracht blijven dus staan, pas als zij dood gaan worden ze vervangen door iepen.

Iepen: vatbaar of resistent: de iepensoort die traditioneel langs de grachten staat is vatbaar voor de iepziekte die wordt overgebracht door kevers. Daarom worden naast de jacht op deze kever ook resistente iepen geteeld. Deze missen vaak de karakteristieke vorm van de traditionele iep. Dit is bv. te zien in de Czaar Peterstraat (de heer Cohen geeft aan dat hier geen resistente iepen staan, hetgeen bevestigd wordt door de bomendeskundige). Het stadsdeel plant voortaan resistente iepen die zoveel mogelijk de karakteristieke vorm van de oude iepen benaderen.

Monumentale bomen: er zijn nu circa 210 monumentale bomen, het stadsdeel wil meer monumentale bomen. T.a.v. de kap van monumentale bomen biedt de Verordening de mogelijkheid een adviescommissie in te stellen. In het concept bomenbeleid wordt dit niet gedaan. Dit op grond van het streven naar minder regelgeving en het feit dat kap van een monumentale boom een politiek besluit is. Kap van monumentale bomen is dus niet geregeld via de Verordening, er komt geen adviescommissie. Advies wordt uitgebracht door de bomendeskundige die daarbij ook een advies moet laten opstellen door een onafhankelijke derde. In de Verordening staan wel de criteria voor kap. Los daarvan komt er een lijst met criteria voor monumentale bomen. Deze zijn: ouderdom, beeldbepalende waarde, cultuurhistorische betekenis, natuurwaarde, zeldzaamheid en een minimale levensverwachting van 10 jaar. Dit zijn tamelijk subjectieve criteria; de bomendeskundige bepaalt aan de hand hiervan of een boom monumentaal is. In 2002 is een lijst met monumentale bomen vastgesteld. Inmiddels zijn er ook andere bomen die in aanmerking komen voor monumentaal. In het bomenbeleid is ook budget voorgesteld voor het maken van een nieuwe lijst. Naar verwachting zijn er 243 monumentale bomen, daarnaast staan op de lijst uit 2002 ook 121 particuliere monumentale bomen. De oudste monumentale boom is waarschijnlijk de moerbeiboom op de Prins Hendrikkade (1794).

Kap en Bomenfonds: in de Verordening worden kapvergunningen geregeld. Uitgangspunt is behoud van bomen. In tegenstelling tot de huidige verordening wordt een Bomenfonds opgenomen. In het geval kap wordt toegestaan en herplant onmogelijk is, wordt de taxatiewaarde (op basis van de richtlijnen van de Nederlandse Vereniging voor Bomentaxateurs) van de boom in dit fonds gestort. Het fonds mag alleen gebruikt worden om het bomenbestand te vergroten.

Bestuurlijke procedure

De heer Bastmeijer zet de besluitvormingsprocedure uiteen. Deze inspraakavond is onderdeel van de inspraak. Deze loopt tot eind februari (tot en met 25 februari). Tot die tijd kan men schriftelijk reageren. Daarna worden de inspraakreacties verwerkt en wordt het concept eventueel aangepast. Na vaststelling door het dagelijks bestuur wordt het bomenbeleid behandeld in de deelraadscommissie. Tijdens deze vergadering kan men inspreken. Daarna volgt vaststelling van het bomenbeleid door de stadsdeelraad. Het concept bomenbeleid en de Verordening zijn te downloaden van de website van het stadsdeel. Iedereen die de presentielijst invult, ontvangt het inspraakverslag en een uitnodiging voor de behandeling in de raadscommissie.

INSPRAAK

Boombeschermers

Inspreker (bewoner Jordaan) vraagt of de waarde van een boom verschilt per deel van de binnenstad. Waarom hebben de bomen op de Noordermarkt wel beschermers en die in de Jordaan niet. Bomen aan Prinsengracht, Leidsegracht, Passeerdersgracht en Lijnbaansgracht hebben te lijden: er worden bootjes aan vastgelegd en auto's rijden tegen de bomen aan. Vooral op Leidsegracht en Lijnbaansgracht waar vrij nieuwe boompjes staan, is de situatie ernstig.

De heer Bastmeijer en de boomdeskundige zijn dit probleem niet tegengekomen. De waarde van bomen varieert niet naar buurt. *De bomendeskundige* zegt dat als de bomen gevaar lopen, ze beschermd moeten worden. *De voorzitter* zegt dat het verboden is bootjes af te meren aan bomen.

Mevrouw Ferweda vraagt wanneer een boom beschermers krijgt. Wat zijn de criteria?

De heer Bastmeijer antwoordt dat een boom beschermers krijgt als hij gevaar loopt. Dit kan worden voorzien en besloten bij een herinrichting. Maar het kan ook zijn dat in de praktijk blijkt dat bescherming nodig is. *Mevrouw Ferweda* vraagt of dit ook geldt als de boom gebruikt wordt als fietsenstalling. *De voorzitter* antwoordt dat ook in dat geval beschermers mogelijk moeten zijn. Er wordt gekeken naar de situatie op de Lijnbaansgracht.

De heer Cohen (deelnemer beheergroepen zuidelijke binnenstad), stelt dat bij de herprofilering van de gouden bocht boombeschermers zijn aangebracht. In de vorm van natuurstenen banden, deze zijn mooi maar beschermen niet: auto's kunnen er makkelijk overheen. Men wil echter geen metalen beschermers omdat deze niet in het beeld passen. Ook zijn suggestie om de banden te verhogen is niet gehonoreerd. *De heer Cohen* concludeert dat er een gebrek aan aandacht is voor dit probleem bij het beheer van de openbare ruimte.

Monumentale bomen

De heer Gofferjé vraagt wat bedoeld wordt met het criterium cultuurhistorische betekenis, komt dit overeen met beschermd stadsgezicht? *De heer Bastmeijer* antwoordt dat het vooral gaat om de cultuurhistorische betekenis van de boom en de

boomsoort. *De heer Gofferjé* vraagt in welke zin een iep speciaal kan zijn. De iep komt immers veel voor in Amsterdam. *De heer Bastmeijer* zegt dat er veel variëteiten zijn, het kan dus een speciaal soort iep zijn, of een zeer oude iep die bijzonder is uitgegroeid.

Mevrouw Neleman vraagt of bewoners betrokken worden bij het besluit van de adviescommissie voor monumentale bomen.

De heer Bastmeijer antwoordt dat de Verordening van de Centrale Stad de mogelijkheid biedt tot het instellen van een adviescommissie. Het stadsdeel gaat dit waarschijnlijk niet doen (is advies aan dagelijks bestuur). Ten eerste wordt de lijst met monumentale bomen los van de Verordening opgesteld. Ten tweede is het besluit tot kap een politiek besluit. Het gaat niet in de eerste plaats om vragen als: is de boom gezond of heeft hij een bepaalde waarde. In het recente verleden zijn bv. bomen gekapt voor de Noord/Zuidlijn. Daar heeft de adviescommissie aangegeven dat de bomen in goede staat waren, er is echter toch tot kap besloten. In zo'n geval geeft een adviescommissie verwarring. *Mevrouw Neleman* vindt de procedure voor kap van monumentale bomen niet democratisch. Als een boom in de weg staat, kan hij altijd nog verplant worden.

De voorzitter zegt dat een verstandig dagelijks bestuur bij een belangrijke boom haar besluit zal delen met de democratisch gekozen deelraad.

Mevrouw Neleman stelt een 'second opinion' voor van een deskundige die door de buurt is voorgedragen. Haar ervaring is dat deskundigen aangetrokken door de gemeente, niet objectief zijn.

Mevrouw Neleman vraagt of de leeftijd van de boom te schatten/bepalen is. Dit i.v.m. het criterium van 70 jaar. *De bomendeskundige* antwoordt dat de leeftijd moeilijk is te schatten. De stamdikte geeft niet altijd uitsluitsel. Een andere methode is jaarringanalyse, maar dit is niet goed voor de bomen, want die moeten daarvoor omgezaagd worden. Maar deze methoden zijn niet nodig; het stadsdeel heeft een digitaal bestand: hierin staan alle bomen in Amsterdam Centrum met het jaar van aanplant. Alleen de bomen die in 2011 zijn geplant, moeten nog ingevoerd.

Afstand tot de erfgrens

Mevrouw Amende gaat in op artikel 11 van de Bomenverordening. Hierin wordt de afstand van een boom tot de erfgrens op 0,5 meter gezet. Dit wijkt af van het Burgerlijk Wetboek dat 1,5 meter voorschrijft. *Mevrouw Amende* is voor het volgen van het BW. Als bomen verder van de erfgrens afstaan hebben ze meer ruimte en kansen om uit te groeien. Daarnaast voorkomt dit ook ruzies.

De heer Bastmeijer zegt dat gekozen is voor 0,5 meter omdat 1,5 meter niet realistisch is in de smalle tuinen. In de toelichting staat een reactie op artikel 5.42 BW, dit artikel geeft de mogelijkheid om af te wijken.

Mevrouw Amende wil de boom een kans geven. Planten dichtbij de erfgrens is schadelijk voor de wortels en de takken.

De voorzitter zegt dat de keuze is: geen boom, of een boom op 0,5 meter van de erfgrens. Verder mag men de boom als er ruimte is, verder van de erfgrens af planten. *Mevrouw Amende* vindt dat de Verordening het belang van de bomen moet dienen, niet dat van de tuineigenaren.

De heer Cohen wijst op de keerzijde van de keuze voor 1,5 meter: de buurman kan kap eisen voor bestaande bomen die minder dan 1,5 meter van de erfgrens afstaan. De

maat van een halve meter is historisch gegroeid in Amsterdam, vanwege de smalle tuinen.

Herplantplicht

Mevrouw Pleijzier heeft een vraag over de herplantplicht. In het hofje waar zij woont is een vijf jaar oude Thuja (levensboom) gekapt. Volgens haar geldt een herplantplicht, maar er is nog niets nieuws geplant. Zij wil graag de kapvergunning inzien. Ook wil zij weten hoe het toezicht op de herplantplicht is geregeld.

De heer Bastmeijer antwoordt dat niet altijd herplantplicht wordt opgelegd. Als mevrouw Pleijzier de gegevens doorgeeft, zoekt hij uit of in dit geval herplantplicht geldt. Wat betreft de controle: als herplantplicht is opgelegd, gaan medewerkers van de afdeling Groen langs om te controleren of er een nieuw boom staat. Deze controle wordt daarna niet meer herhaald. Overigens kan controle in binnentuinen lastig zijn. *Mevrouw Pleijzier* merkt op dat zij veel wegen heeft bewandeld om te achterhalen of sprake was van herplantplicht. Dit moet inzichtelijker geregeld.

Mevrouw Amende (Wijkcentrum d'Oude Stadt) stelt dat voor 2002 ook een lijst met monumentale bomen is gemaakt. Een aantal bomen van die lijst staan niet op de lijst 2002, terwijl zij nog wel in leven zijn. Zo staan twee gigantische bomen in haar woonblok wel op de oude lijst maar niet op de lijst 2002. *Mevrouw Amende* vraagt dit te controleren bij de nieuwe inventarisatie. *De voorzitter* vraagt of er bij het maken van de eerste lijst wellicht andere criteria golden. *De heer Bastmeijer* zegt dat er voor 2002 nooit een door het bestuur vastgestelde lijst is geweest. Dus lijsten van voor 2002 zijn informeel. *Mevrouw Amende* heeft de eerste lijst inclusief de criteria, zij bespreekt dit separaat met de heer Bastmeijer.

De heer Cohen stelt dat een verandering in het ambtelijk systeem nodig is om ervoor te zorgen dat de herplantplicht wordt nageleefd. Hij geeft voorbeelden van het niet nakomen van herplant in de Weteringschansbuurt e.o.:

- Tijdens de renovatie bij Heineken is het plantsoen gebruikt voor de werkzaamheden. Hierbij zijn veel lindes verdwenen in plantsoen en langs de straat en de speeltuin. Vijf tot tien jaar later zijn deze nog steeds niet teruggeplant. Ambtenaren zeggen dat zij zich niet gaan bezighouden met toezeggingen van zo lang geleden.
- De reusachtige Es bij de Gevallen soldaat is spontaan gestorven. Hiervoor is op een andere plek! een klein boompje teruggeplant.
- Tegenover het Rijksmuseum is in juni 2009 spontaan een boom gestorven. Er is geen boom herplant. In reactie op een brief van de beheergroep wordt als reden aangegeven concurrentie met kruipplanten. Dit is geen goed argument, het gaat om een beeldbepalende boom.

De voorzitter achterhaalt bij genoemde gevallen de redenen voor geen herplant. Als deze niet valide zijn, moet hier iets aan gedaan worden.

Mevrouw Neleman constateert dat de herplantplicht te vaag geregeld is. Ambtenaren kunnen doen wat ze willen. Zij wil dat de herplant juridisch geregeld wordt, zodat burgers de herplant met een deadline kunnen opeisen.

Mevrouw Amende heeft bij het Wijkcentrum gegevens over kapvergunningen waarbij een herplantplicht is opgelegd. Haar gegevensbestand beperkt zich tot de binnentuinen. Zij stelt voor dat deze lijst wordt gecontroleerd. Op het moment dat een

kapvergunning in een binnentuin wordt aangevraagd, kan men bv. gelijk de omgeving bekijken.

De heer Gofferjé begrijpt dat de herplantplicht niet geëffectueerd wordt: men controleert hooguit 1 keer. Dit houdt in dat het mogelijk is dat men een of twee keer een nieuwe boom plant, maar dan niet meer. Burgers die bomen niet mooi vinden zullen dit aangrijpen en ervoor zorgen dat er nooit een boom terugkomt. De heer Gofferjé pleit voor strikte controle: eerst bij de herplant, maar ook daarna moeten controles volgen of de boom er nog staat. Zo creëer je een gewoonte waardoor mensen ook respect voor de herplantplicht krijgen.

De heer Gofferjé zegt t.a.v. het Bomenfonds dat het taxatiebedrag niet voldoet, dit schuift het werkelijke probleem weg. Er moet niet gerekend worden in geld maar in zuurstof. De hoeveelheid boomjaren moet dan het verlies aan zuurstof compenseren. Want je kunt wel herplanten, maar er moet een achterstand worden ingelopen, in de loop der jaren zijn al veel bomen verdwenen.

De heer Böhm heeft in een hoorzitting van 13 januari bezwaar gemaakt tegen de kap van coniferen door de benedenbuurman. Zijn bezwaar is ongegrond verklaard met als argument dat inpandig groen geen stadsschoon is. Hij hoopt dat de nieuwe regeling inpandig groen gaat beschermen en vooral ook gaat bevorderen. Hij maakt drie opmerkingen. 1) Wanneer is een tuin te klein? Herplantplicht was in zijn geval afgewezen omdat de tuin te klein is; echter, de coniferen deden het er goed. 2) Kan bij herplantplicht gekeken worden naar de soort boom, de ene boom is de andere niet. 3) Overleg tussen burens moet bevorderd. Wellicht kan geregeld worden dat men bij de aanvraag voor een kapvergunning bewijzen van burenoverleg moet overleggen.

De bomendeskundige zegt t.a.v. de omvang, dat er voorzover hij weet geen keiharde maat is. Iedere situatie is uniek: het gaat om de verhouding boom/ruimte. *De voorzitter* kan zich voorstellen dat ook de nabijheid van bebouwing en de lichtinval meespelen. *De heer Bastmeijer* zegt t.a.v. het soort boom dat teruggeplant wordt, dat dit geregeld wordt bij de herplantplicht. Dit geldt ook voor binnentuinen.

Uitgangspunt is dat een vergelijkbare/gelijkwaardige boom terugkomt. Dit is bij zeer grote bomen ondoenlijk.

De heer Böhm wil dat groene binnentuinen gestimuleerd worden, daarbij moeten we af van het principe 'not in my backyard'. Inhakend op de scheidslindiscussie zegt dat het mooi zou zijn als bomen op de erfgrans werden geplant en het gesprek tussen burens bevorderen.

De voorzitter zegt dat het pleidooi voor overleg niet per se als inspraakreactie genoteerd hoeft te worden. Het is haar wel uit het hart gegrepen.

Inspraakprocedure

Mevrouw Neleman vraagt wat er met de inspraakreacties gebeurt. *De voorzitter* antwoordt dat deze genoteerd worden. Samen met de schriftelijke inspraakreacties worden ze gewogen en leiden ze mogelijk tot aanpassing van het bomenbeleid.

Mevrouw Neleman vraagt of de besluiten van het stadsdeel na deze inspraak nog juridisch zijn aan te vechten. *De voorzitter* antwoordt dat het definitieve voorstel wordt voorgelegd aan het dagelijks bestuur en daarna aan de raad. Via de raad kunnen belanghebbenden proberen veranderingen in het bomenbeleid aan te brengen. Op het moment dat de raad het bomenbeleid met de verordening heeft vastgesteld, is dat de nieuwe regelgeving.

Belang van bomen steviger neerzetten

De heer Gofferjé vindt de stelling in het bomenbeleid: ‘Bomen worden door veel inwoners ervaren als een verrijking’ te zwak. Deze moet sterker en principiëler geformuleerd: bomen zijn van levensbelang. Dus ook als je bomen niet mooi vindt, of als ze licht wegnemen: ze zijn noodzakelijk.

Mevrouw Pleijzier vindt dat het bomenbeleid steviger mag neergezet. We mogen trots zijn op onze groene stad. Groen en duurzaamheid zijn hot. De regenten van 400 jaar geleden hadden een visionaire blik.

Procedure kapvergunning

De heer Cohen is niet duidelijk welke procedure toegepast wordt bij het toekennen van kapvergunningen. Wordt bezwaar maken mogelijk, of is er alleen een zienswijze procedure en beroep bij de rechter? Hij pleit zeer voor het inbouwen van een bezwaarprocedure, zodat de burger niet naar de rechter hoeft en de rechtbank niet wordt belast.

De heer Bastmeijer antwoordt dat er een bezwaarprocedure is, maar de bezwaarmaker moet direct belanghebbende zijn. Dit is wettelijk zo geregeld.

De heer Cohen stelt voor dat het stadsdeel in de Verordening een tervisielegging regelt met een bezwaarperiode. Verder kan het stadsdeel het begrip belanghebbende zelf definiëren, dit kan in theorie elke inwoner van Amsterdam zijn.

De voorzitter neemt de reactie mee.

Mevrouw Neleman is ook voor een bezwaarprocedure. Daarbij moet kap achterwege blijven totdat de bezwaarschriftencommissie advies heeft uitgebracht aan het dagelijks bestuur. Het is hemeltergend dat burgers steeds een bezwaarschriftenprocedure moeten afdwingen bij de rechter. *Mevrouw Neleman* wijst verder op de Wabowet: zij heeft op internet geen kapaanvragen en geen mogelijkheden voor het indienen van bezwaren gezien. Zij houdt haar hart vast voor de toekomst.

Overige reacties

De heer Vos probeert met zijn burens meer bomen op het grote plein bij de Westerdoksdijk te krijgen. Hier staat nu slechts een boom, het plein oogt leeg. Waar kan hij terecht? *De voorzitter* gaat na waarom hier slechts 1 boom staat. De reden kan liggen in het ontwerp, maar kan ook technisch zijn (geen bomen mogelijk vanwege kabels en leidingen). Zij gaat na of de reden valide is, zij kent de plek en kan zich voorstellen dat men hier meer gezelligheid wil.

De heer Vos vraagt waar men hem kan informeren over rondwandelingen langs bomen. *Inspreekster* adviseert Het Gilde in Amsterdam. Ook heeft het stadsdeel een boekje uitgegeven met wandelingen langs bomen.

Mevrouw Neleman vindt dat de keuze voor iepen en platanen op belangrijke routes leidt tot eenvormigheid. Lindes die zo lekker ruiken, moeten vervangen worden door lindes.

De heer Gofferjé constateert dat platanen vaak scheefgroeien. Hij vraagt uitleg aan de bomendeskundige. *De bomendeskundige* zegt dat het scheefgroeien van platanen en andere bomen in Amsterdam vooral te maken heeft met de bodemomstandigheden. In het Vondelpark zakken alle bomen scheef, daarbij zakt de een naar rechts, de ander naar links.

Mevrouw Amende ziet in bestemmingsplannen in het artikel tuinen staan dat de bomen in de tuinen beschermd zijn via de Bomenverordening. Geldt dit ook voor de bestemmingsplannen voor de Jordaan. *De heer Bastmeijer* zegt dat de locatie niet ter zake doet. De Verordening geldt ook als dit niet in bestemmingsplannen staat. *Mevrouw Amende* denkt dat de benoeming in het bestemmingsplan een steuntje in de rug kan zijn.

Mevrouw Neleman wil dat wilg, populier en vlier ook beschermd worden. Deze sterven uit in Amsterdam. De vlier wordt gezien als struik en is daardoor niet beschermd en bijna uitgeroeid. *Inspreker* zegt dat de kap van wilgen en populieren volgens de Boswet niet vergunningplichtig zijn. *De heer Bastmeijer* zegt dat de Boswet niet geldt binnen de bebouwde kom. In de Verordening artikel 1c staat een definitie van boom: houtachtig opgaand gewas met een minimale stamomtrek van 31 cm gemeten op 1m30 boven het maaiveld. Alles wat hieraan voldoet valt onder de Verordening en is kapvergunningplichtig.

De heer Cohen weet zelfs een vlier die aan deze definitie voldoet (Marnixstraat t.o. voormalig politiebureau). *Mevrouw Neleman* zegt dat een dikke vlier op de Hoogte Kadijk is gekapt, er wordt niet gehandhaafd.

Mevrouw Neleman vraagt of het format (Verordening Centrale Stad) voor de burger te verkrijgen is. *De heer Bastmeijer* stuurt mevrouw Neleman het format, dit is ook te downloaden van de website van het stadsdeel.

SLUITING

De voorzitter dankt allen en sluit de bijeenkomst om 21.05 uur.